

Mariae Virginis Sacratiss. Miracvlorvm Libri Tres

Vismara, Ercole

Mediolani, 1579

Mirac. Virg. XXXVIII. Mulier à filio compressa editum partum necat, tandem à cacodaemone in iudicio accusata, Virgine aduocata, quam ex ani mo inuocauerat, utroq. crimine priùs pia confeßione expiato ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64305](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64305)

paucis post dieb., se ille matrimonio adiunxit. At Virgo, post nouam nuptam domum deducta, se adolescenti in somnis obtulit, annulū ostendens, ipsumq. perfidiae nomine accusans. Ille somno solutus, quia Virginis imago postea effugerat, uanum esse somniū existimans, nondum ab uxore animum auertere decreuerat; sed manebat etiam in priori sententia. Verū iterum dormiens ipsam ualde iratā, grauiusq. minantem uidit, & ora auertentem. Ea res adolescenti tantum terrorem incusit; ut noua nupta relicta, ex affluētib. diuitijs in solitudinem paupertatem quaesitum iuerit. Quare ibi se Deo, & Virgini uouens, promissae fidei, annuliq. sanctissima foedera, factus monachus semper constanter obseruauit. immortalem. n. sponsam sibi salua uirginitate maluit, quā mortālē illā, cui integra puritate, saluaq. fidei promissione, ac foedere, minimē inferuire poterat.

MIRAC. VIRG. XXXVII.

Mulier à filio compressa editum partum necat, tandem à caecodaemone in iudicio accusata, Virgine aduocata, quam ex animo inuocauerat, utroq. crimine prius pia confessione expiato absoluitur.

Patricius Romanus assiduis uotis, ac precib. immortalis Dei benignitate filium suscepit, quem plus oculis suis amabat. Vir erga Deū pius, ardenti illo amore, quo filium prosequeretur, quotidie iacturam fieri intelligebat in ea obseruaria, & studio, quod singulare erat in bonorum omnium auctore

ctore uerè, & ex animo colendo. Quarè, ut fragiliũ,
 & caducarum rerũ memoria deleta; ad diuinas, aeter-
 nasq. animum penitus traduceret, uxore adproban-
 te in remotissimas regiones, procul & à patria, & à iu-
 cundissimi natu conspectu recessit. Vnicum ergo ma-
 tri solatium filius relinquebatur, post mariti discessũ,
 quem ipsa gremio fouebat; quẽ millies quotidie oscu-
 labatur. Mirificus amor effecerat, ut, licet iã ex ephoe-
 bis filius excessisset, unã cum illo, à quo nunquam di-
 uelli poterat, eodem in lecto iaceret. Sed incauta, &
 imprudens in illo pugnae genere hostem perseque-
 batur, in quo nobis Parthorũ more, qui fugientes ia-
 culantur, & certant, pugnandum est. In illo impoten-
 tissimi amoris conflictu, infelici euentu contendit.
 Noctu. n. à filio, quem semper in lecto secum conti-
 nebat, compressa, & grauida facta est. Infelix itã
 eius criminis dolore perculsa est; ut parũ abfuerit,
 quin se ex aliquo loco praecipitem daret. Verũ ma-
 gis salutari consilio freta, pro certo habens, grauitatẽ
 sceleris, maxima uirginis, ac filij pietate expiari pos-
 se, omne tempus ieiunijs, & precationib. cõsumebat.
 Miris praeterea modis intumescens aluum tege-
 re, accelerare conabatur. Tandem cum maturi partus
 tempus aduenisset, puerum enixa est, quem proprijs
 manib. occisum in turpi, ac foetido loco sepeliuit. La-
 tuit ea res per aliquot dies. At impius Satan, nõ con-
 tentus, dum misellae animã sub ditione sua tenebat;
 quod reliquũ uitae mulieri fuerat, perturbare, & gra-
 uiorib. curis miscere conabatur. Scelestus ergo di-
 uino permisso Romam petijt, ad simulans se adolescẽ-
 tem clericum, qui grauiorib. studijs illic daturus esset
 operam.

operam. Quarè se miris, & immortalib. laudib. in
 coelum efferre; & praeter cetera à diuinandi arte se
 hominib. ualde commendare. Vt autem incautos, &
 imprudentes Romanos faciliùs in fraudem alliceret,
 in ea arte statim omnium in conspectu periculum fa-
 cere properabat. Nunc. n. fures, nunc homicidas, aut
 sicarios detegebat; nūc eius artib. abditissima quaeq.
 in lucem prodibant. Vbi eius fama per totam urbem
 percrebuit, coacto ciuium Romanorum concilio hu-
 iusmodi orationem habuit, quae non uidetur prae-
 tereunda; ita. n. inquit ille. Si uerbis meis, Romani,
 fidem adhibebitis, meq. attentè audietis; nae uobis
 ego rem aperiam, nouam, horribilem, atrocē, & inuifi-
 tatam; ad quam credendam eius nouitate, & imma-
 nitate uix adducemini. Demiror autem cur haec ci-
 uitas iam non ruerit alto à culmine, ac solo aequata
 fuerit; postquam in ea scelus patratum est, quod om-
 nia scelera uincit, ac superat. Incredibilem quidem
 erga uos pietatem & patientiam Deus exercet. Nam
 matrona illa, quae hoc tempore apud uos pudicissi-
 ma, & sanctissima habetur; quaeq. suis dolis sibi
 mirabilis integritatis nomen adepta est, omnium
 feminarum, quae sunt, quae fuerunt, quaeq. futurae
 sunt, impudicissima, crudelissima, ac scelestissima est.
 Quarè ille omnia palam protulit, & impiam infantis
 nati caedem, & detestabilem cū adulto filio incestū.
 Sed auditores, quib. apertissimis signis matronae p-
 bitas perspecta erat, & iam diu cognita; id minimè de
 ea cogitandum esse dicebant. Cū eam opinionem
 cacodaemon illorum mentib. imprimere conaretur,
 ita loqui coepit. Extruite Romani iudices pyrā, mu-
 lieremq.

I lieremq.

lieremq. in iudicium uocate, ac sistere ante ora, conspectusq. uestros iubete: nisi enim ego id apertissime probauero, in illam me conijcite ut igne cremet, & exurat. Quod si uicta ipsa succubuerit, ibi flammis iudicata consumatur. Matrona igitur accersita, eius aduentu omnes adsurrexerunt, eamq. benignè exceperunt, quae in primatum numero erat. unus uerò è primorib. ita ipsam allocutus est. Scimus quidem tibi non ignotam esse noui uatis famam, & uirtutem, qui adhuc infinita, & incredibilia admirabilis scientiae documenta dedit. Is qui omnium uatum in diuinandi arte, est praestantissimus, non sine omnium dolore te horum criminū ream agit; & de te graue suppliciū sumēdū clamat. neq. uerò putes ab illo ista cōfingi quae se perspicuè pbaturū pollicetur. uel tu fatearis crimē, uel caussam dicas, & innocentia tuearis. Mulier autē, quasi diuino afflatu instincta, haec ita respōdit. Quia ciues, res, quae in iudiciū uenit, grauissima est, in qua de capite, de fama, de fortunis meis omnib. dimicādū est; quid mihi sit agendū, prius maturo consilio perpēdendū est; ne quid temerè, ne qd incōsultò, ne quid imprudēter in tā arduo negotio aggrediar. Neq; uerò mihi tutū esset in iudicio sistere sine optimo patrono. consilium ergo capiam, & aliquem mihi aduocabo, qui crimen diluat. Ea res uniuerso Romanorum confessui probata est, & mulier nulli homini fidens, nulliq. aperiens mentis suae rationē Lucianum Pontificem maximum adijt. tota prius in luctu uersans, & se lacrymis conficiens, ex admissis peccatis intimū dolorē exhauriēs, aīo altiūs Christi uulnera coepit cōtemplari; deinde eius benignitatē obrestata est. Quāobrem

obrem hoc respicientis animi aditu ante Pontificis pedes postrata scissa ueste, passisq. crinib., nefarium incestum, crudelissimamq. necem aperte confessa est. Praeterea eundem suppliciter precata est, ut sui miseresceret, eaq. potestate crimina expiaret, quam ei Christus tribuit. At optimus maximusq. parens, mulierem bono, fortiq. animo esse iussit. licet enim sceleri maxima inesset atrocitas, tantam tamen Dei clementiam esse dicebat, ut ea omnia exsuperarentur. Iccirco ueram, ac constantem delicti ueniam supplici mulieri pollicitus est; illamq. monuit, ut Virginis opem ad leniendam filij iram imploraret, cum ea tutissimum mortalium per fugium. Eam ergo illa facultate Pontifex absoluit, qua coeli fores aperire, & claudere potest; illiq. solius dominicae precationis semel dicendae onus iniunxit. Haec mulieri spem auxerunt, quae statim ad coelum manus tollens, uirginem rogauit, ne sibi in tam graui iudicio deesset, in quo de uita, ac salute dimicabatur. neq. uero eam spes iniecta fefellit; neq. surdis aurib. preces effusae fuerunt. Dicta enim ferendae sententiae die proficiscentem in forum mulierem, affinis committatam, uirgo nunquam deseruit. Illic uero unus est potentiorib. ciuib. ita pseudouatem allocutus est. En ea quam accusas, sistit; quid obijcis? quid in illam culpae confers? At ipse, non ea est, inquit, quam ream esse dicebam; quae nefaria, scelerata se turpissimae libidinis crimine contaminauerat; quae prius de medio filium extulerat, quam posset iucundum hunc coeli spiritum ducere. Tota enim mutata est; ita ut aliam esse censeam; & quae prius turpi labe commaculata erat, nunc pura, nunc uita integra est.

Praeterea una cum ipsa in iudicio adest regina, inter filias Hierusalem pulcherrima, cuius nomen non audeo memorare, sed perhorresco illud referens. Praestò. n. est mulieri Dei sponsa immortalis, quae ipsam custodit, ac tuetur. Id cum Romani audiissent, & iã falsus uates ob Virginem expauesceret, repentino timore perterriti sanctissimae crucis firmissimo signo se muniuerunt. Quamobrem ille, crucem ferre non potens, leuib. uētis simillimus, dispersus, ac disiectus se in fugam contecit. Ea res omneis incredibili laetitia affecit, qui immortales Deo gratias egerunt, mulierq. in tam capitali iudicio uicit, & absoluta est.

MIRAC. VIRG. XXXIX.

Virgo morienti uiduae pauperi, sed honestae adest; dum diuiti, & improbo animam efflanti praestò sunt cacodaemones.

SAcerdos opib. quidem affluens, sed parùm spectatae uitae, eodem tempore accersitus fuit; ut opem ferret diuiti homini, ac pauperrimae uiduae, qui in extremis laborabant. Illum. n. ea peragere oportebat, quae ecclesia praecipit ac iubet; & quae illo tēpore à pio sacerdote desiderari solent. ipse uerò absq. ulla mora statim ad diuitem properauit; quippe qui magis ad eius diuitias attentus erat, quam ad periclitantem animam sacris ritib. & sacramentis adiuuandam, & contra perfidum hostem Satanã armandam. Pauper autem mulier ex animo conciderat; neq. eius cura ulla gerebatur. Dum à diuite minimè diuelli posset; ad illum iterum uiduae nuncius accessit,